

med ham at kunne antage, at man ganske bør kaste dem overende. Der kan være adskillige Tilfælde, hvor efter mit Begreb disse Alderstillaag kunne være rigtige og tilraadelige; jeg sigter navnlig til, hvor der er en stor Classe Embedsmænd, der ere ansatte til et og samme Gagebeløb, men hvor man let kunde tænke sig, at Embedsmanden fra Begyndelsen af kunde være tjent med en ringere Gage, men Tid efter anden, naar han længe havde været i Embedet, nok kunde trænge til noget Tillæg. Det er saaledes Tilfældet med Districtslagerne, hvor ogsaa disse Alderstillaag fra Begyndelsen ere bleve udtryffeligt tilstaaede. Jeg kan ogsaa tænke mig saadanne Tilfælde, hvor man vilde conservere visse Embedsmænd i visse Embeder, og hvor man da, for at forhindre Anføngninger om Jorfremmelse, kunde finde det tilraadeligt at beholde Alderstillaag. Men, selv udenfor disse specielle Tilfælde, som her ere nævnte, troer jeg, at man ved en Overgang fra en større til en mindre Gage kan tænke sig Tilfælde, hvor Alderstillaag kunne være ret passende og nødvendige. Man kan saaledes nok tænke sig, at han kunde skaffe saa stor en Caution, der udfordres for at faae et mindre Oppebørselsembede, men, naar han i Tiden skulde søge et større Embede, skal han ogsaa tilveiebringe en større Caution, og det kunde da vel uidentiden være vanskeligt nok for en saadan mindre Oppebørselsbetjent at tilveiebringe denne. At der i saa Fald tilstaaes den Vedkommende, naar han har tjent længe, et Alderstillaag finder jeg derfor her aldeles passende. Man kan ogsaa tænke sig, og maaskee det er Tilfældet netop med Soldvæsenet, at der kan være Mænd, der nok kunne overkomme en mindre besværlig Tjeneste i et mindre Embede, men, som ikke Tid efter anden, som de blive ældre, kunne søge om en større Tjeneste; for saadanne kan man ogsaa antage, at Alderstillaag ere passende. Jeg kan saaledes ikke i det Hele taget være mod Alderstillaag, skjøndt jeg ønsker dem indskrænkede saameget, som muligt, og jeg troer, at Udvalget i denne Henseende har truffet det Rigtige. — Hvad angaaer Spørgsmaalet om Loven burde udgaae fuldstændig, som den nu er forelagt fra Ministeriet, er jeg enig i, at det vistnok kunde være det Rigtige, og at man

da Tid efter anden, som der bliver Forandring i Tjenesterne, idet nogle skulle udgaae, andre komme til, søger at bestemme det ved nye Love; men jeg troer dog, at jeg maa bemærke med Hensyn til hvad den ærede 1ste Landssthingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen) anførte, at jeg ikke forstod ham saaledes, at det var var hans Mening, at Gagebeløbene skulde kunne komme under Omhandling og altsaa blive nedsatte ved Finantsloven, men at det blot var hans Mening, at Gagebeløbene skulde bestemmes, og at det ved Finantsloven da blot nærmere vilde blive at tage under Overveielse, om et eller andet nyt Embede var nødvendigt, eller ikke. — Med Hensyn til Pensioneringen af Soldassistenterne troer jeg, at meget taler for det Forslag, som blev fremsat af den høitagede Finantsminister, og jeg skulde være meest tilbøielig til at slutte mig til et saadant, hvis det skulde blive fremsat fra Udvalgets Side.

Nyholm: Der er et gammelt Deb, der siger: „En Arbejder er sin Løn værd“, og jeg troer, at dette Ord kan oversføres paa det nærværende Lovudkast, ligesom paa ethvert andet Gagerglement. Jeg troer i det Hele, at man i Staten ikke skal have for mange Embedsmænd, men dem, man har, skal man lønne paa en passende Maade, hverken for høit eller for lavt, men saaledes, at paa den ene Side Embedsmanden faaer Tilstrækkeligt at leve af, og paa den anden Side Staten kan udrede det fornødne Bidrag dertil, og jeg mener, at Embedet skal staae i Rapport til Lønnen. Men det forekommer mig, at man med dette Princip for Die ikke kan gaae ind paa det os i Lovudkastet til Antagelse fremsatte Alderstillaag. Det forekommer mig, at dette Alderstillaag staaer i skarpt Modstrid med dette Princip. Jeg veed nu meget vel, at der er intet Princip, uden at man skal vogte sig for at være altfor consequent med dets Gjennemførelse, men jeg troer, at man i nærværende Lovudkast gaaer vel vidt med en ikke consequent Gjennemførelse af Principet; thi, dersom jeg ikke feiler aldeles, ville Alderstillaag ikke tilflyde Enkelte af Toldembedsmændene for Fremtiden i enkelte Tilfælde, hvilket jeg troer, som en æret Taler har anført, at en heel Deel kan tale for, men de vilde blive tilstaaede fra en Trediedeel til en